COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 5.6.2019
COM(2019) 519 final

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind Programul național de reformă al Țărilor de Jos pentru 2019 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Țărilor de Jos pentru 2019

Recomandare de

RECOMANDARE A CONSILIULUI

privind Programul național de reformă al Țărilor de Jos pentru 2019 și care include un aviz al Consiliului privind Programul de stabilitate al Țărilor de Jos pentru 2019

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 121 alineatul (2) și articolul 148 alineatul (4),

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind consolidarea supravegherii pozițiilor bugetare și supravegherea și coordonarea politicilor economice[1], în special articolul 5 alineatul (2),

având în vedere Regulamentul (UE) nr. 1176/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 noiembrie 2011 privind prevenirea și corectarea dezechilibrelor macroeconomice[2], în special articolul 6 alineatul (1),

având în vedere recomandarea Comisiei Europene,

având în vedere rezoluțiile Parlamentului European,

având în vedere concluziile Consiliului European,

având în vedere avizul Comitetului pentru ocuparea forței de muncă,

având în vedere avizul Comitetului economic și financiar,

având în vedere avizul Comitetului pentru protecție socială,

având în vedere avizul Comitetului pentru politică economică,

întrucât:

(1) La data de 21 noiembrie 2018, Comisia a adoptat Analiza anuală a creșterii, care marchează începutul semestrului european de coordonare a politicilor economice pentru 2019. Aceasta a ținut cont de Pilonul european al drepturilor sociale, proclamat de Parlamentul European, Consiliu și Comisie la 17 noiembrie 2017. Prioritățile Analizei anuale a creșterii au fost aprobate de Consiliul European din 21 martie 2019. De asemenea, la data de 21 noiembrie 2018, Comisia a adoptat, pe baza Regulamentului (UE) nr. 1176/2011, Raportul privind mecanismul de alertă, în care a identificat Țările de Jos ca fiind unul dintre statele membre pentru care urma să se efectueze un bilanț aprofundat. La aceeași dată, Comisia a adoptat, de asemenea, o recomandare de recomandare a Consiliului privind politica economică a zonei euro, care a fost aprobată de Consiliul European la 21 martie 2019. La 9 aprilie 2019,

[1] JO L 209, 2.8.1997, p. 1.
[2] JO L 306, 23.11.2011, p. 25.

Consiliul a adoptat Recomandarea privind politica economică a zonei euro („Recomandarea pentru zona euro”).

(2) În calitate de stat membru a cărui monedă este euro și având în vedere legăturile strânse dintre economii în cadrul uniunii economice și monetare, Țările de Jos ar trebui să asigure punerea în aplicare integrală și în timp util a Recomandării pentru zona euro, astfel cum se reflectă în recomandările 1 și 3 de mai jos. Mai concret, măsurile de investiții și măsurile care sprijină creșterea salariilor vor contribui la punerea în aplicare a primei recomandări referitoare la reechilibrarea zonei euro, măsurile fiscale vor contribui la punerea în aplicare a celei de a doua recomandări referitoare la combaterea planificării fiscale agresive, iar reducerea stimulentelor fiscale în favoarea îndatorării gospodăriilor va contribui la punerea în aplicare a celei de-a patra recomandări referitoare la reducerea stimulentelor fiscale în favoarea îndatorării.

(3) Raportul de țară pentru 2019 privind Țările de Jos[3] a fost publicat la 27 februarie 2019. Acesta a evaluat progresele realizate de Țările de Jos în ceea ce privește punerea în aplicare a recomandărilor specifice acestei țări adoptate de Consiliu la 13 iulie 2018, măsurile adoptate pentru a da curs recomandărilor din anii anteriori, precum și progresele realizate în direcția îndeplinirii obiectivelor naționale din cadrul Strategiei Europa 2020. De asemenea, raportul a inclus un bilanț aprofundat efectuat în temeiul articolului 5 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, ale cărui rezultate au fost publicate tot la 27 februarie 2019[4]. În urma analizei sale, Comisia a concluzionat că Țările de Jos se confruntă cu dezechilibre macroeconomice. În special, nivelul ridicat al datoriei private și excedentul important de cont curent constituie surse de dezechilibre care au un impact transfrontalier. Susținută de creșterea economică, ponderea datoriei private în PIB a continuat să descrească atât în ceea ce privește datoriile întreprinderilor, cât și cele ale gospodăriilor, chiar dacă rămâne în continuare la un nivel ridicat. Datoria nominală a gospodăriilor crește însă treptat pe fondul unei creșteri a prețurilor locuințelor.

(4) La 29 aprilie 2019, Țările de Jos și-au prezentat Programul național de reformă pentru 2019 și Programul de stabilitate pentru 2019. Pentru a se ține seama de legăturile dintre cele două programe, acestea au fost evaluate în același timp.

(5) Recomandările relevante specifice fiecărei țări au fost luate în considerare în cadrul programării fondurilor structurale și de investiții europene („fondurile ESI”) aferente perioadei 2014-2020. Astfel cum se prevede la articolul 23 din Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[5], Comisia poate solicita unui stat membru să își revizuiască acordul de parteneriat și programele relevante și să propună modificări la acestea dacă acest lucru este necesar pentru a sprijini punerea în aplicare a recomandărilor relevante ale Consiliului. Comisia a furnizat detalii suplimentare referitoare la modul în care se va prevala de dispoziția menționată

[3] SWD(2019) 1018 final.

[4] COM(2019) 150 final.

[5] Regulamentul (UE) nr. 1303/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor dispoziții comune privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune, Fondul european agricol pentru dezvoltare rurală și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime, precum și de stabilire a unor dispoziții generale privind Fondul european de dezvoltare regională, Fondul social european, Fondul de coeziune și Fondul european pentru pescuit și afaceri maritime și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1083/2006 al Consiliului (JO L 347, 20.12.2013, p. 320).

anterior în orientările sale privind aplicarea măsurilor prin care se stabilește o corelație între eficacitatea fondurilor ESI și buna guvernanță economică[6].

(6) În prezent, Țările de Jos fac obiectul componentei preventive a Pactului de stabilitate și de creștere. Potrivit Programului său de stabilitate pentru 2019, guvernul intenționează să reducă excedentul bugetar de la 1,5 % din PIB în 2018 la 0,0 % din PIB în 2022. Bazat pe soldul structural recalculat[7], obiectivul bugetar pe termen mediu – un deficit structural de 0,5 % din PIB – continuă să fie depășit pe toată perioada programului. Programul de stabilitate pentru 2019 previzionează o scădere a ponderii datoriei publice în PIB de la 52,4 % în 2018 la 44,6 % în 2022. Scenariul macroeconomic care stă la baza acestor proiecții bugetare este plauzibil. Pe baza previziunilor Comisiei din primăvara anului 2019, se estimează că soldul structural va scădea de la un excedent de 0,8 % din PIB în 2018 la 0,7 % din PIB în 2019, respectiv la 0,2 % din PIB în 2020, depășind astfel obiectivul bugetar pe termen mediu. Se estimează că datoria publică se va menține pe o traiectorie descendentă fermă. Consiliul consideră că, în general, conform previziunilor, Țările de Jos vor respecta în 2019 și 2020 dispozițiile Pactului de stabilitate și de creștere. În același timp, consideră că ar fi important ca Țările de Jos să impulsioneze investițiile prin intermediul politicilor sale bugetare și structurale, veghind totodată la respectarea obiectivului bugetar pe termen mediu.

(7) În ceea ce privește sustenabilitatea bugetară, creșterea preconizată a cheltuielilor publice pentru serviciile de îngrijire pe termen lung poate ridica riscuri medii pentru sustenabilitatea pe termen lung. În 2015, guvernul a plasat o parte semnificativă din sistemul de îngrijire pe termen lung în responsabilitatea municipiilor pentru a îmbunătăți eficiența acestuia și a diminua cheltuielile publice. Trebuie monitorizat impactul acestei reforme asupra sustenabilității bugetare.

(8) Începând din noiembrie 2018, fondurile aferente Fondului de garantare a depozitelor, o entitate juridică independentă, au fost transferate dintr-un cont segregat al băncii centrale a Țărilor de Jos într-un cont al Trezoreriei. Fondul de garantare a depozitelor din Țările de Jos a fost constituit treptat și se ridică în prezent la aproximativ 1 miliard EUR, urmând ca băncile să contribuie cu alte 4 miliarde EUR până în 2024, suma totală urmând să fie investită într-un portofoliu diversificat de active cu grad scăzut de risc, în conformitate cu Directiva privind sistemele de garantare a depozitelor. Transferul contului aferent fondului reduce nivelul datoriei brute, însă nu are niciun impact asupra deficitului public. În urma acestui transfer, Trezoreria va putea să utilizeze fondurile pentru finanțarea cheltuielilor publice, dar va trebui să pună la dispoziție fondurile în cazul în care este necesar să efectueze plăți către deponenți sau să se finanțeze intervenții în conformitate cu mandatul său legal, ceea ce poate avea un impact asupra stabilității financiare.

(9) Gospodăriile din Țările de Jos se caracterizează prin deținerea unui volum important de active nelichide în sectorul locuințelor și al pensiilor și printr-un nivel ridicat de îndatorare. Din cauza acestor bilanțuri lungi, gospodăriile sunt vulnerabile la șocurile financiare și economice. Nivelul ridicat de îndatorare a gospodăriilor se explică prin scutirile fiscale considerabile acordate pentru dobânzile ipotecare, dar și prin lipsa unui segment de mijloc care să funcționeze adecvat pe piața locuințelor de închiriat și prin economiile substanțiale acumulate din pensiile obligatorii. Una dintre principalele

[6] COM(2014) 494 final.

[7] Soldul ajustat ciclic, excluzând măsurile cu caracter excepțional și măsurile temporare, recalculat de Comisie prin metoda stabilită de comun acord.

dificultăți în abordarea problemei îndatorării ridicate a gospodăriilor o reprezintă piața locuințelor, marcată de rigidități și care a beneficiat de stimulente cu efect de denaturare a concurenței ce s-au acumulat de-a lungul deceniilor și care au modelat practicile în materie de finanțare a locuințelor și economiile sectoriale. Începând din 2012, au fost luate diverse măsuri care au remediat parțial această problemă. Accelerarea anunțată a reducerii posibilităților de deducere fiscală a dobânzilor ipotecare a fost consacrată într-un act legislativ și se va aplica începând din 2020. În ciuda acestor măsuri, scutirile de taxe aplicate în cazul plăților ipotecare rămân ridicate și continuă să favorizeze într-o măsură semnificativă îndatorarea gospodăriilor. În același timp, fiind singurul segment nesubvenționat, piața privată a locuințelor de închiriat rămâne insuficient dezvoltată, reprezentând 13 % din totalul locuințelor. Lipsa unui segment de mijloc care să funcționeze adecvat pe piața locuințelor de închiriat încurajează cumpărarea mai degrabă decât închirierea de locuințe, ceea ce favorizează o rată ridicată a datoriilor în raport cu veniturile și accentuează vulnerabilitatea financiară a gospodăriilor.

(10) Cu toate că este performant din perspectiva adecvării pensiilor și a sustenabilității bugetare, sistemul de pensii este deficitar din punctul de vedere al echității între generații, al transparenței drepturilor de pensie și al flexibilității. În plus, contribuțiile la sistemul de pensii ocupaționale sunt mari și fluctuează în funcție de performanța fondurilor de pensii. Această situație poate afecta în mod prociclic cheltuielile gospodăriilor. O reformă a sistemului de pensii ar putea conduce, pe durata ciclului de viață, la reducerea contribuțiilor obligatorii la sistemul de pensii și la un consum mai stabil (sau la „nivelarea consumului”). Guvernul intenționează să reformeze în mod substanțial cel de-al doilea pilon al sistemului de pensii pentru a îmbunătăți acoperirea acestuia și asigura o mai mare transparență, flexibilitate și echitate actuarială a acestuia. Reformarea simultană a instituțiilor de pe piața locuințelor și a sistemului de pensii ar putea scurta bilanțurile gospodăriilor și ar reduce vulnerabilitatea gospodăriilor la șocurile financiare și economice, ceea ce poate avea efecte benefice pentru reziliența macroeconomică și creșterea economică.

(11) În pofida ratei scăzute a șomajului, a nivelului ridicat al locurilor de muncă vacante și a penuriei crescânde de forță de muncă, creșterea salariilor nominale a rămas moderată până în prezent (1,1 % în 2017 și 2,4 % în 2018). Salariile fixate prin contracte colective de muncă au crescut în medie cu 2,1 % în 2018, în timp ce salariile din sectorul public au crescut într-un ritm mai rapid (cu 3 % în a doua jumătate a anului 2018). În plus, au fost încheiate acorduri salariale care au condus la o creștere nominală cu 7 % în 2 ani a salariilor pentru toți funcționarii publici din administrația centrală. Au fost furnizate fonduri suplimentare pentru a majora salariilor cadrelor didactice din învățământul primar. În plus, guvernul a adoptat mai multe măsuri fiscale care reduc sarcina fiscală asupra veniturilor salariale și urmăresc să majoreze venitul disponibil net al gospodăriilor populației în activitate. Impulsionarea creșterii în continuare a venitului disponibil al gospodăriilor prin consolidarea condițiilor favorabile creșterii salariilor și prin reformarea celui de-al doilea pilon al sistemului de pensii în sensul unei mai mari transparențe, echități între generații și reziliențe la șocuri ar sprijini cererea internă și ar contribui la reechilibrarea zonei euro.

(12) Combaterea planificării fiscale agresive este esențială pentru a spori eficiența și echitatea sistemelor fiscale, astfel cum se indică în Recomandarea privind zona euro pentru 2019. Efectele de propagare între statele membre ale strategiilor de planificare fiscală agresivă fac necesară o acțiune coordonată a politicilor naționale pentru a veni în completarea legislației UE. Țările de Jos au adoptat măsuri de descurajare a

planificării fiscale agresive, dar volumul mare de plăți aferente dividendelor, redevențelor și dobânzilor efectuate prin Țările de Jos sugerează faptul că normele fiscale ale țării sunt utilizate în avantajul lor de întreprinderile care practică o planificare fiscală agresivă. O mare parte din investițiile străine directe sunt deținute de „entități cu scop special”. Din cauza faptului că nu se rețin taxe și impozite la sursă pentru plățile către exterior (de exemplu plățile efectuate de rezidenți din UE către rezidenți din țări terțe) reprezentând redevențe și dobânzi, este posibil ca respectivele plăți să se sustragă cu totul taxelor și impozitelor în cazul în care nu sunt supuse impozitării nici în jurisdicția destinatară. Anunțarea programului de reformă privind impozitarea, care prevede inclusiv reținerea la sursă a taxelor și impozitelor pe plățile reprezentând redevențe și dobânzi în caz de abuz sau de plăți efectuate în jurisdicții cu un nivel redus de impozitare, reprezintă un pas înainte pentru reducerea planificării fiscale agresive și ar trebui să fie monitorizată îndeaproape.

(13) Creșterea în ultimii ani a ratei de ocupare s-a datorat în principal contractelor de muncă temporară și activităților independente, deși creșterea locurilor de muncă pentru angajații cu contracte pe durată nedeterminată a depășit recent creșterea locurilor de muncă cu caracter temporar. În ciuda acestui fapt, procentul contractelor de muncă flexibile rămâne ridicat și reprezintă un segment substanțial din piața forței de muncă. Procentul ridicat de contracte temporare și creșterea rapidă a numărului lucrătorilor care desfășoară activități independente fără salariați se reflectă în diferențele mari constatate în ceea ce privește reglementările aplicabile în materie de muncă și protecție a muncii, precum și în diferențele dintre legislația fiscală și cea în materie de securitate socială. Guvernul a adoptat un pachet de măsuri (proiectul de lege privind piața forței de muncă în echilibru, „Wet Arbeidsmarkt in Balans”) menit să faciliteze angajarea lucrătorilor cu contracte pe durată nedeterminată și să reducă flexibilitatea contractelor flexibile. Punerea în aplicare a acestor măsuri (care ar trebui să intre în vigoare în 2020) ar trebui monitorizată îndeaproape odată ce acestea vor fi adoptate de Parlament. În plus, au fost anunțate măsuri prin care obligația impusă angajatorilor de a continua să plătească salarii angajaților în caz de boală pentru o perioadă de doi ani ar urma să devină mai puțin constrângătoare. Cu toate acestea, până în prezent nu au fost adoptate alte măsuri concrete. Prin urmare, o parte din acești factori instituționali fac ca lucrătorii să fie în continuare incitați financiar să desfășoare activități independente sau să adopte statutul de lucrător care desfășoară o activitate independentă fără salariați. Persoanele care desfășoară activități independente sunt, în majoritatea cazurilor, insuficient asigurate în caz de handicap, șomaj și riscuri legate de bătrânețe, ceea ce ar putea afecta sustenabilitatea sistemului de securitate socială pe termen lung. De asemenea, a fost suspendată până în 2020 aplicarea oricăror măsuri care să abordeze problema activității independente fictive.

(14) În ciuda unei piețe a muncii în general performante, promovarea egalității de șanse în materie de ocupare a forței de muncă și incluziunea activă rămân provocări importante, în special pentru persoanele care provin din familii de migranți, pentru cele care își desfășoară activitatea la periferia pieței forței de muncă și pentru cele care sunt inactive din punct de vedere economic. În plus, există încă un potențial neexploatat în materie de forță de muncă, în special în rândul numărului mare de femei care lucrează cu fracțiune de normă.

(15) Competențele tehnice și digitale și profesioniștii calificați sunt factori decisivi pentru capacitatea de inovare a economiei Țărilor de Jos și pentru creșterea productivității. De aceea este cu atât mai necesar să se investească mai mult în formare, inclusiv în programe de formare în materie de competențe digitale, și să fie promovate modalități

flexibile de perfecționare și de recalificare profesională. Îmbunătățirea capacității de inovare a societății necesită, la rândul său, investiții care să sprijine educația în domeniul științei, al tehnologiei, al ingineriei și al matematicii. În plus, stimularea investițiilor în competențe, educație și formare este esențială pentru îmbunătățirea accesului la piața muncii și a capacității de inserție profesională a persoanelor aflate la periferia pieței forței de muncă, promovând în același timp egalitatea de șanse și incluziunea activă.

(16) Cu toate că intensitatea investițiilor în cercetare și dezvoltare a ajuns în Țările de Jos la peste 2 %, aceasta este în continuare mult sub obiectivul național de 2,5 % și sub nivelul țărilor cu cele mai bune performanțe în domeniu. Țările de Jos sunt, din punctul de vedere al productivității, una dintre țările cele mai performante în mai multe sectoare. Prin urmare, creșterea susținută a productivității este susținută într-o măsură semnificativă de inovare. Investițiile suplimentare în cercetare și dezvoltare și în inovare, în special în sectorul privat, ar contribui la atingerea acestui obiectiv.

(17) Tranziția energetică și reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră necesită investiții substanțiale pentru a se asigura o dezvoltare economică mai durabilă și mai eficientă din punctul de vedere al utilizării resurselor. Probabil că Țările de Jos își va depăși țintele fixate pentru 2020 în materie de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, în schimb atingerea țintelor fixate pentru 2030 va necesita măsuri suplimentare. Țintele în materie de eficiență energetică primară și de energie din surse regenerabile fixate pentru 2020 nu vor putea fi atinse fără măsuri suplimentare. Ținta urmărită de Țările de Jos pentru 2023 în materie de energie din surse regenerabile, definită în acordul privind energia, va putea fi atinsă datorită investițiilor realizate în parcuri eoliene offshore. Până la sfârșitul anului 2019, guvernul olandez intenționează să adopte un plan național privind energia și clima care să ofere o imagine de ansamblu asupra nevoilor sale de investiții până în 2030 pentru diferitele componente ale uniunii energetice, inclusiv energia din surse regenerabile, eficiența energetică, securitatea aprovizionării, atenuarea schimbărilor climatice și adaptarea la acestea.

(18) Congestionarea traficului rămâne o problemă în Țările de Jos, o țară cu o mare densitate a populației și cu dotări de calitate și un actor-cheie în sectorul logistic din UE, având cel mai mare port din UE la Rotterdam și unul dintre cele mai mari aeroporturi la Schiphol. Pentru a aborda această problemă s-au realizat lucrări suplimentare de infrastructură, însă situația este în continuare preocupantă, generând costuri sociale ridicate și numeroase ore irosite în blocajele din trafic.

(19) Programarea fondurilor UE pentru perioada 2021-2027 ar putea contribui la rezolvarea unora dintre deficiențele identificate în recomandări, în special în domeniile vizate în anexa D la raportul de țară[8]. Acest lucru ar permite Țărilor de Jos să utilizeze în mod optim fondurile respective pentru sectoarele identificate.

(20) În contextul semestrului european 2019, Comisia a efectuat o analiză cuprinzătoare a politicii economice a Țărilor de Jos, pe care a publicat-o în raportul de țară din 2019. De asemenea, Comisia a evaluat Programul de stabilitate pentru 2019 și Programul național de reformă pentru 2019, precum și măsurile luate în vederea punerii în aplicare a recomandărilor adresate Țărilor de Jos în anii precedenți. Comisia a ținut seama nu numai de relevanța acestora pentru o politică bugetară și socioeconomică sustenabilă în Țările de Jos, ci și de conformitatea acestora cu normele și orientările Uniunii. Acest lucru reflectă necesitatea de a se consolida guvernanța economică

[8] SWD(2019) 1018 final.

globală a Uniunii prin oferirea unei contribuții la nivelul Uniunii la deciziile naționale viitoare.

(21) Consiliul a examinat Programul de stabilitate pentru 2019 prin prisma acestei evaluări și a emis un aviz[9] conform căruia este de așteptat ca Țările de Jos să respecte Pactul de stabilitate și de creștere.

(22) În lumina bilanțului aprofundat realizat de Comisie și a acestei evaluări, Consiliul a examinat Programul național de reformă pentru 2019 și Programul de stabilitate pentru 2019. Recomandările sale, formulate în temeiul articolului 6 din Regulamentul (UE) nr. 1176/2011, se reflectă în recomandările 1 și 3 de mai jos. Aceste recomandări contribuie, de asemenea, la punerea în aplicare a Recomandării pentru zona euro, în special a primei și a celei de a patra recomandări pentru zona euro. Politicile bugetare menționate în recomandarea 3 contribuie, printre altele, la soluționarea dezechilibrelor legate de excedentul de cont curent,

RECOMANDĂ ca, în 2019 și în 2020, Țările de Jos să întreprindă acțiuni astfel încât:

1. Să reducă stimulentele fiscale în favoarea îndatorării gospodăriilor și denaturările de pe piața locuințelor, inclusiv prin sprijinirea dezvoltării sectorului privat al locuințelor de închiriat. Să asigure o mai mare transparență, echitate între generații și reziliență la șocuri a celui de al doilea pilon al sistemului de pensii. Să pună în aplicare politici care să asigure creșterea venitului disponibil al gospodăriilor, inclusiv prin consolidarea condițiilor favorabile creșterii salariilor, respectând totodată rolul partenerilor sociali. Să abordeze caracteristicile sistemului fiscal care pot facilita planificarea fiscală agresivă, în special prin intermediul plăților în străinătate, cu precădere prin punerea în aplicare a măsurilor anunțate.

2. Să reducă stimulentele pentru desfășurarea de activități independente fără angajați, promovând totodată o protecție socială adecvată a persoanelor care desfășoară activități independente, și să abordeze problema activității independente fictive. Să consolideze învățarea cuprinzătoare pe tot parcursul vieții și să ofere programe de perfecționare a competențelor, în special pentru persoanele afla la periferia pieței forței de muncă și pentru persoanele inactive economic.

3. Să utilizeze politicile bugetare și structurale pentru a impulsiona investițiile, veghind totodată la respectarea obiectivului bugetar pe termen mediu. În cadrul politicii economice legate de investiții, să pună accentul pe cercetare și dezvoltare, în special în sectorul privat, pe energia din surse regenerabile, pe eficiența energetică și pe strategiile de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră, precum și pe eliminarea blocajelor din transporturi.

Adoptată la Bruxelles,

Pentru Consiliu,
Președintele

[9] Emis în temeiul articolului 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1466/97 al Consiliului.